

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Wie *Mijn weekblad* al wat langer volgt weet dat ik zo nu en dan graag een beetje filosofer over politieke problemen. Bij het naderen van de verkiezingen voor de gemeenteraden is het weer zover.

De drie soorten politici

Er zijn eigenlijk drie soorten politici. Bovenaan mijn lijstje staan de bevrogen idealisten die menen door hun inzet te maatschappij te kunnen verbeteren. Het zijn de harde werkers die alleen in de publiciteit verschijnen als dat hun doeleinden kan dienen.

Op de tweede plaats, een klein trapje lager, staan de regenten. Zij hebben voor een politieke carrière gekozen om de belangen van hun achterban te kunnen dienen. Ze staan in een lange traditie en jarenlang was hun rol onbetwist. Waar dat kon helpen zij hun aanhangers. Pas de laatste jaren is dat in een kwade reuk gekomen op allerlei plaatsen en niveaus. De gevestigde partijen leden eronder: de VVD in de provincie Noord-Holland, het CDA in de stad Roermond, de PvdA in de Rotterdamse wijk Feyenoord. Naar het oordeel van de media en dus de publieke opinie zijn de gekozen regenten in al die gevallen in de fout gegaan.

Op de laatste plaats, onderaan de ladder, staan de mannen en vrouwen voor wie het veroveren van die zetel in gemeenteraad, provincie of parlement het ultieme doel van hun streven is. Zij helpen wie hen helpen. Zij zoeken de publiciteit om stemmen te winnen. Er gaat geen belang boven het eigenbelang.

Voorals in de lokale partijen bij de komende gemeenteraadsverkiezingen kun je ze bij bosjes aantreffen. Er worden soms heftige plaatselijke vetes uitgevochten in de plaatselijke media.

Het moet mij van het hart (hoewel ik zijn denkbeelden verafschuw) dat Wilders wezenlijk in de eerste categorie thuishoort. Hij keert zich tegen de regenten en houdt de boot af als mensen uit de derde categorie hem benaderen. Vrezend voor een instroom van baantjesjagers doet hij liever niet mee aan de gemeenteraadsverkiezingen met uitzondering van een enkele plaats (Den Haag en Almere).

De traditionele regentenpartijen VVD, CDA en PvdA zijn groot geworden in een tijd zonder Internet en sociale media. Zij lijden nu onder de veranderingen in het politieke spectrum. Al te vaak zijn hun woordvoerders herkenbaar als regenten en daar houdt het volk niet meer van.

We kunnen alleen maar hopen dat de stuurloze massa uiteindelijk in staat zal blijken de juiste beslissingen te nemen. Daar zijn in de historie gelukkig genoeg voorbeelden van. Het moet mij overigens van het hart dat de Tweede Kamer zich de afgelopen week vooral met politieke beuzelarij heeft bezig gehouden.

Slagzinnen en taal

Dagelijks worden we via de media bestormd met reclame. De mensen die dat maken sloven zich uit om ons te boeien, te vermaken, te irriteren, maar vooral natuurlijk te verleiden. Ik koop zelf niet meer zoveel, dus aan mij is al die moeite niet besteed. Maar ik volg het allemaal graag, vooral als de reclamemakers gaan spelen met de taal. Dat levert aardige resultaten als men erin slaagt een woordspeling aan het merk te verbinden. Een supermarktketen leert ons de eenvoudige waarheid van het rekenen: *Plus geeft meer*. Een verzekeraar heeft oplossingen voor uw problemen: *Das opgelost*. Wat de groenten in potjes betreft: *Je moet de groenten van Hak hebben*. Zulke dingen maken mijn wereld toch een beetje kleuriger.